

מסורת הש"ס

לא שנו. דפטור אלף שלף ילא ידי חובת נטילה קודם שהוציא...
השתא טרוד במצוה ועשה בדבר מצוה אלף ילא כו קודם שהוציא...
מו לא טעה בדבר מצוה הוא ולא טרוד מהשתא מצוה לעשותה:

תורה אור השלם

1. תורה צוה לנו משה מורשה קדלת יעקב. דברים יג ד

גלוין הש"ס

תוס' ד"ה אמר אביי וכו' אינן צריכות כוונת. עיין לעיל דף ט"ז פ"א תוס' ד"ה ע"ר:

מוסף רש"י

ומחזוריהו למים בשבת. שבי שזין הגדה ככתב כד שאל יצחק (ע"ר לה"ה). הדין ע"ד לולב הגזול

רבינו חננאל

לא שנו פטור אלא שלא יצא בו סקודים, שנמצא מוציא עשוי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יצא לא כו חייב חטאת, ואוקמה אביי כהפקדן הולב כשכאל ואחריו ביישן וראב אוקמה כשהוציא ככלי, וכי היא גזול לא נהי פקד בנגמרה, כי דרך ביון הוא, והא דאמר רבא כשפיקע דסקיה, דא קטיה סבורא נפק ביה די חובתו, דליקחה על ידי דבר אחר שמה לקחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אדם לקחה כפי דהוא דרך ביון אבלי, דהוא דרך ביון כפי דהוא דרך אומר היה ר' יוסי, עולת העוף שנתמא בין אנפייס, פ"י שנמצאת מלוכה בין אנפייס, וכסבור חטאת העוף היא, ואכלה פטור. פשיטא, מהו דתימא גבי לולב טעה בדבר מצוה וקא חטאת מקום עשה מצוה, אבל (העולת העוף דלא עשה מצוה, כי אכלת העולה אינה מצוה, ואחויביה על רב דפטור, הונא, ר' יוסי וכו' אמר רבא הושתת חזירי שאינו מבוקר בחלבו שבבת חייב חטאת כו. הנה ר' יוסי טעה בדבר מצוה מחייב, ומשני בר מהרוא דהא אוקמה כגון שהביאו מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב. תרנ"ג. מקבלת אשה טרי (בחה) [בחה] ומיד בעלה לולב, ומחורת למים בשבת. כלומר אפי' אשה שאינה בת נטילה לולב.

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

מב.

עין משפט נר מצוה

ק"ו א מ"י פ"ג מה' עגנות הלכו י: ק"ח ב ב מ"י פ"ו מהלכות לולב ה' ט טמט עין מ"י ק"ב ד מ"י פ"ג הלכה יא טמט ט טושיע' א"ח ט"י תולע' א"ח קב ה' ד מ"י פ"ו מה' לולב הלכה ט טמט עין עד טושיע' א"ח ט"י תרנ"ד:

רבינו חננאל (הספק) והיתורין אירמי אסורה לטלטלו, קמ"ל אפי' אשה מחורת לטלטלו, וכל שכן איש, ומחורתו למים בשבת ולא גזרין טושיע' השקנא דהי"ט, וישישטי הני פטילינין עצי כשימים להרוח בהן לחולה בשבת, ובגן דקריאי אמרין, עריבה מותר להניף לחולה בשבת, ר' יהודה אומר בשבת מחזירין ביום [שבת] ומספיקין במועד מחליפין, ומי שמי שאומר, מחזירין ומספיקין ומחליפין הכל כפי' רש"י שאומר, ומחליפין ומספיקין בחדש הוא, ומספיקין כסאן דאמר במס', דהא מחזירין ומספיקין ומחליפין קתני, והוא דמחזירין בשבת, חסן קתני דמספיקין ביום טוב וחסן קתני דמחליפין במועד, ואפי' אין מוספיקין מים בשבת, משום דהוא כמספק דזיעים בשבת, פ"א, כל קטן היודע לענע בלולב חייב, היודע להעטף בעצירת חייב, היודע לשמור הפליין אביו לוקח לו הפליין, היודע לרבו אביו מלמדו תורה צוה לנו וגר ופסקו הראשון מקורת שפע, היודע לשמור ידיו אובליין על גבי ידיו טהרות, היודע לשמור גופו אובל על גבי גופו טהרות, כיצד בורקיין איתו, או (המטיליין איתו) ומספיקין לו חולין לשם תרומה, ורואין, היודע לשאל, ברשות היתר מספיקו טמא ברשות הרבים ספיקו טהור, יודע לפרש את כפיו חולקין לו תרומה בגזולת.

אמר אביי כשהפכו מדלעתרין לשנוי הכי משמע דפניא ליה דמצוה *אינן לריכות כוונה דהא קאי אמוציא לרשות הרבים והאס אין ש"ך ממתיין ללאה כל כמה דלא יריך ועוד דאירי בחולק אלף נקי לממד ומימה דנסוף לרואו כ"ד (רי"ה ד' מה'): דלמר רבא מצוה און לריכות כוונה קא מותבי ליה אביי טובא ושמה אביי קיצלה מנייה: עולת העוף שנמצאת בין אנפייס. למאי דלמרי' קיצלה אלו דכריס (פסקים ד' ע"ג): דלא פטר רבי יוסי בלולב אלף משום דומנו כהול ריך לומר דהאי נמי זמנו כהול כדי שלא תנא חטאת לידי נומר: מהו דתימא התם הוא דטעה בדבר מצוה ועבר מצוה אב"א הכא טעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה אימא לא קא משמע א"ן, פלוגתא היא בפסקים פרק אלו דכריס (ט"ו) דמחייב התם בנחמלק לו פטור של נומר כשפוד של עלי ואכלו ואית ספרים דגרסי מכו דתימא הני מילי מצוה דרמי עליה אלף מצוה דלא רמי עליה אימא לא כלומר לולב דלא סגי ליה דלא שקיל דאי אפשר על ידי אחרים אלף חטאת אפשר שאכלנה אחר:

שאינו מבוקר בהכחה, ואפי' נמצא מס משום דעטון יקור ד' ימים קודם שחיה דנפקת מי שהיה עומא (ט"ו דף ט"ז) ליקף לא מפסקה גזירה שזי: ה' יודע' אישאל ברשות היחיד פסקו טמא, אלף אינו יודע לישאל אפילו נכרתו היחיד פסקו טהור דלדרישין כטויה פרק כ"ט (ד' מה'): ה' יודע' אשמו' כפיו חולקין לו תרומה בבית הגרנות, מקמי הכא אין חולקין לו בגזול אלף משגרין לו לנימו אס יודע לשומרה צטורה וכו' מינא צנמרא דנושאין על האנוסה ביצמות (ר' ט"ט: ועס) עשרה אין חולקין להן תרומה צבית הגרנות וקא חשיב חטש שטוה וקטן וקתני סיפא משגרין להן בצמיהן וצבית הגרנות אין חולקין לו שביון וצבית היא שאין כל רואיו בקליין צו שידוע לשומרה צטורה אלף לנימו משגרין לו הנקליין בו ויומי שידוע לפרום כפיו ופורס כצנור הכל יודעין שהביא שמי שערות שאין קטן פורס את כפיו כדחתן בצמיהן (דף מה) קך פ"י כקוט' ולא משמע הכי אלף כקטן ממא איירי דומיא דהיודע לדבר אינו מלמדו מורה והיודע לשמוט וכן כולוה אחרתי והא דלמר דשואין על האנוסה ביצמות דף ט"ט: וחס) דאין חולקין לתרומה

רבי יוסי אומר השומט את הפמיד שאינו מבוקר כהלכתו מן המומין כשכס חייב העטא. משום שחיה בשבת שאינו של מצוה ואינו דומה אלמא טעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה חייב שהרי טרוד זה במצוה טעה רוצה לשמוט תמיד של שבת וכסבור שזה מבוקר: להכשירין לא גרסינן: מלשכה שאינו מבוקרין. דאין זה טועה בדבר מצוה כשנעלם שכל מצוה להקריבה להיות חרד עליהם ממי יקריבו ואף חרדת זמן התמיד לא שייכא הכא שקרוב למוד הוא ולא דק בלשכות להכחין מאחו יביא: בורגני' מקבלת אשה מיד צנה ובעלה. את לולביהן ולא אמרין קמטלטלו מידי דלא חוי: מחזירין למים. שלא יכמוש: כשכס מחזירין. שהרי מכלן נטלוס היום אלף לא מוספיקין מים כ"ש שאין מחליפין המים לשפוך את אלו ולתם אחרים זקן מהי דטרח לתקומי מנא: במועד מחליפין. בחולו של מועד מצוה להחליף: גב' אימא לא. דלגבה איכא איסור טלטול: קא משמע לן. כיון דראף לנטילת אנשים חורת כלי עליו ומותר בעלטול לכל: חייב בלולב. להנחו מדכריה: לשמור הפליין. שלא יכנוס בהן צבית הכקא: היודע לשמור גופו. מטומאת מנע ומשא והאל: אובליין על גופו עטרות. אס נגע גופו צטורות אין חוששין להם, אלף לא על ידיו אס נגע בידיו צטורות חוששין להם שיש יודע לשמור גופו ואין יודע לשמור ידיו ממורת סמס ידים שגורו עליהם להיות שניות אלף אס קן יודע לשמור אלף היודע לשמור את ידיו משנטלס אינו טועה צטור דבר ספק או כפקא) המטמא את הידים ואס לא נזכר ונא ליגע צטורות טעל ידיו: אובליין על ידיו עטרות. שנגעו ידיו בהם: היודע לשמור גופו ונעט צטומאס וז יודע להשיב הן או ללו או אינו יודע: כרשום הרבים ספיקו עטור. אס שאלוהו ואמר אינו יודע: כרשום היחיד ספיקו עמא. הכי גמירי לה הלכתא מסוטה כדלמרינן בנמקת קטוה (דף מה) ומכלן אחת דן לערך כו': היודע לפרוס כפיו. כשהוא כהן: חולקין לו תרומה צבית הגרנות. ומקמי הכי אין חולקין לו בגזול אלף משגרין לו לנימו אס יודע לשומרה צטורה דהכי מינא צנמרא דנושאין אין חולקין להם שביון תרומה הוא שאין כל רואיו יודעים צו שהוא צקי לשומרה אלף לנימן משגרין להם הנקליים וממתיין בהם ומשוער לפרום כפיו ופורס כצנור הכל יודעים שהביא שמי שערות שאין קטן פורס כפיו כדלמרינן בצמיהן (דף מה) הלך חולקין לו: היודע

א) לון היספספס טהרות פ"ג קי' יא יצחק בריקין פ"ג טפילין חולין ומספיקין לו חולין לשם תרומה אס היה יודע לשמור את גופו אובליין ע"כ נופו לשמור את ידיו אובליין על גבי ידיו טהרות.